

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 136 | november 2014 | pris 20 kr

20 år med EU – kräv en ny folkomröstning

I **FOLKOMRÖSTNINGEN DEN** 13 november 1994 röstade en knapp majoritet ja till att Sverige skulle bli medlem i EU. In i det sista var utgången oviss, men efter det att Carl Bildt (m) och Ingvar Karlsson (s) satt sig i TV-rutan och försäkrat att en mängd frågor som arbetsrätt och kollektivavtal, välfärdssystem, valuta, neutralitet och alliansfrihet, offentlighetsprincip, alkoholmonopol, regionalpolitik, gränskontroll med mera inte skulle påverkas av medlemskapet svängde opinionen över till EU-elitens fördel.

Jan-Erik Gustafsson
är ordförande i
Folkrörelsen Nej till EU

EU-förespråkarna gav också sken av att Sverige med sin medlemsansökan och förhandlingar skulle "förändra EU" och "påverka EU med vårt synsätt på många områden".

Resultatet av EU-förhandlingarna presenterades som en total svensk "seger", men var i själva verket en kapitulation från Sveriges sida. EUs chefsförhandlare Hans van den Broek sammanfattade i mars 1994 resultatet

av förhandlingarna med följande ord: "De tillträdande länderna har utan permanenta undantag accepterat detta (EU:s) regelverk inklusive Unionsfördraget. De har inte bara bekräftat och godkänt våra fördragstexter och lagar, utan också de mål och målsättningar som vi själva har fastställt för kommande år."

SVERIGE ACCEPTERADE RAKT av Unionsfördraget med dess mål och målsättningar, som då var Maastrichtfördraget från 1992, som senare har byggts på med ännu mera överstatlighet i Amsterdamsfördraget 1999, Nicefördraget 2001 och senast Lissabonfördraget 2009. Det stora sveket var att förhandlingarna inte handlade om EU:s ideologi och grundläggande värderingar utan med Van den Broeks ord har ansökarländerna "beviljats tekniska anpassningar, övergångsperioder och nödvändiga justeringar med hänsyn tagen till deras specifika problem".

I anslutningsavtalet infördes en formulering som syftade tillbaka till en speciell deklaration i Maastrichtfördraget i största möjliga utsträck-

ning inte skulle använda sig av vetorätten. Unionen och ansökarländerna är överens om att "De nya medlemsstaterna vid anslutningen fullständigt och förbehållslöst skall anamma alla de mål som fördraget har, de bestämmelser som finns i dess avdelning V samt de relevanta förklaringarna som är fogade till detta".

AVDELNINGEN V I CITATET SYFTAR till EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik för vilket veto gällde 1994 och ännu idag. Sveriges chefsförhandlare Ulf Dinkelspiel svalde redan när förhandlingarna började målet att EU skall ha en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik: "Vi avser inte hindra den Europeiska Unionens utveckling på vägen mot detta mål". Därmed förpassades den klassiska svenska säkerhetspolitiska hållningen "Alliansfrihet i fred syftande till neutralitet i krig" till historiens sophög.

Idag har Sverige inte längre en självständig utrikespolitik, EU:s och Natos säkerhets- och försvarspolitik går hand i hand, och genom det världslandsavtal som den tidigare alliansregeringen och nuvarande minoritetsregeringen i augusti ställt sig bakom är Sverige bara ett halmstrå från att vara en fullvärdig medlem i Nato.

EU-RÄTTEN UPPFATTAS OFTA SOM komplex och med rätta som svåröverskådlig för gemene man. Men ifrån en ideologisk utgångspunkt är det enkelt att säga nej till EU. EU:s fyra grundsatser är fri rörlighet för varor, tjänster, kapital och personer samtidigt som konkurrensen inte får vara snedvriden. Detta är grundlagsfäst marknadsliberal politik. Någon annan ekonomisk politik är inte tillåten.

Denna politik har praktisk taget suddat ut alla ideologiska skillnader mellan de traditionella partierna. Särskilt tragiskt är att socialdemokratiska partier i EU inklusive i Sverige har gett upp all social inriktad keynesiansk politik. Följsamhet och mer eller mindre total anpassning till den marknadsliberala EU-rätten har lett till ett ökande politikerförakt och framväxten av "bruna" partier inom hela EU. Detta är en farlig utveckling. Folkrörelsen Nej till EU kräver en ny folkomröstning om medlemskapet i EU.

Jan-Erik Gustafsson

[klipp & kommentarer]

Ta tillbaka makt från EU

Enligt en undersökning från tyska Allensbach Institute for Public Opinion Research vill 44 procent av tyskarna, 58 procent av fransmännen, 41 procent av spanjorerna och 62 procent av britterna att delar av EU:s maktbefogenheter återgår till medlemsstaterna – medan bara 7 procent i Tyskland, 16 procent i Frankrike respektive Spanien och 4 procent i Storbritannien vill ge mer makt till EU.

Den nyliberala unionen

I en recension av Dan Jönssons nya bok "Kontinentaldrift" (10Tal Bok) skriver Negar Naseh, författare och litteraturkritiker, i Svenska Dagbladet (19/10) om den pågående ekonomiska, humanitära och politiska krisen i EU: "De djupa orättvisor som denna union har fört med sig har de senaste åren med rätta belysts då den ekonomiska krisen har skuldsatt länder som Grekland och Portugal. Samtidigt har den nyliberala europeiska unionens nyblivna medlemsstater österut tvingats in i en monetär politik vars framtid ännu är svår att förutse. Krisen är fortfarande ett faktum, det är det som gör "Kontinentaldrift" så spännande. Det är en röst som gör sig hörd från krisens olika centra."

Militariserade yttre gränser

Över 50 miljoner människor är på flykt i världen – den högsta siffran sedan andra världskriget. Hälften av dem är barn, och särskilt ökar antalet ensamkommande flyktingbarn. Uppåt 90 procent finns i fattigare länder. Det uppger FN:s flyktingkom-

missariat i en rykande färsk rapport. Gränserna till det rika EU är stängda och alltmer militariserade med taggtrådsstängsel, drönare och beväpnade gränsvakter.

Valdeltagandet sjönk i EU

Det blev inte ett ökat valdeltagande vid årets EU-parlamentsval som preliminära siffror först antydde. Det visar den slutliga sammanräkningen från EU-parlamentet.

Valdeltagande för hela EU blev 42,5 procent, en nedgång från 43,0 procent i 2009-årsval. Därmed fortsätter den nedåtgående trenden allt sedan det första EU-parlamentsvalet 1979.

1979: 62,5 procent

1984: 61,0 procent

1989: 58,5 procent

1994: 56,2 procent

1999: 49,2 procent

2004: 45,4 procent

2009: 43,0 procent

2014: 42,5 procent

Har Löfven hört talas om EU?

"Svenska löner och villkor ska gälla för alla som jobbar i Sverige."

Det lovar Stefan Löfven i sin regeringsförklaring. Har inte den EU-frälste statsministern hört talas om den antifackliga Laval- domen? Vet han inte att i EU-Sverige har unionsrätten företräde vid kollision med nationell rätt, inklusive svensk arbetsmarknadslagstiftning? Det var därför som riksdagen var tvungen att avskaffa Lex Britannia och ersätta den med Lex Laval som ställer svenska kollektivavtal och

fackförbund offside och banar väg för låglönekonkurrens med entreprenadföretag från andra EU-länder.

EU är och förblir ett högerpolitiskt storföretagsprojekt även med en socialdemokratisk rädsla i Rosenbad.

Euroländernas statsskuld stiger

Euroländernas sammanlagda statsskuld steg till 92,7 procent av BNP vid slutet av det andra kvartalet 2014 jämfört med närmast föregående kvartals nivå som var 91,9 procent.

Det framgår av statistik från Eurostat.

Enligt EU:s regelverk för EMU får statsskulden inte överstiga 60 procent av BNP. Fortsatta nedskärningar och åtstramningar är därför att vänta.

www.robertnyberg.nu

EU har ett permanent underskott på demokrati

FÖR TRETTIO ÅR SEDAN var Sverige ett av världens mest välmående länder; jämlikt och väl sett i världen; en förebild för många.

Grunden för vår framgångsrika utveckling var folkstyret. Demokrati. Vi fick en fredlig utveckling från ett fattigt jordbrukssamhälle till folkhemmet. Böndernas barn gick från den magra torvan i Småland till tändsticksfabriken och Munksjö; från bystämman till fackförningsmöten och partiengagemang.

FÖR DEMOKRATI FINNS lokalt, i vardagen- eller inte alls. Makt måste alltid förvaltas lokalt, i vardagen, hos medborgare och förtröendevalda.

I dag är det annorlunda. För i EU är det tvärtom. Där har makt flyttats uppåt och bort; från folkvalda till tjänstemän, bankdirektörer och näringslivets lobbyister. Upp till lufttomma rum, högt ovan vanliga människors vardag och erfarenheter.

EU innehåller allvarliga inskränkningar i demokratis verkningkraft:

- ♦ Makt centraliseras. I Sverige går det ungefär 15.000 väljare/riksdagsledamot; i EU ungefär 400.000. Hur håller du kontakt med nära en halv miljon väljare?

Förr hade Sverige dessutom ett utvecklat Kommunalt och Landstingskommunalt självstyre; i dag styrs över hälften av dessas beslut av EU-beslut. EU är den mest centraliserande statsbildningen sedan Sovjet föll.

- ♦ **MAKT UNDRANDRAS** den demokratiska arenan. I Sverige kunde vilken riksdagsman som helst föreslå nya lagar som riksdagen sedan tog ställning till. I EU har kommissionen ensamrätt på att föreslå nya lagar. Och denna består av tjänstemän. De är inte folkligt valda och inte demokratiskt ansvariga.

- ♦ Demokratiska val görs verkninglös. I en verklig demokrati fastställer grundlagen beslutsreglerna, men överlämnar innehåll-

let i besluten – politiken – till debatt och beslut i och av folket.

I EU fastslår grundlagen vilken politik som skall föras: Vi får välja mellan vänster- center- och högerpartier, men den enda politik som får föras är nyliberal ekonomisk politik, inskriven i grundlagen. Detta gör EU till en fundamentalistisk stat.

- ♦ **STYRNINGEN AV** samhälls ekonomin flyttas från de folkvalda. Förr styrde Sveriges riksdag landets ekonomi. Man beslutade om skatter och budget och styrde finans- och penningpolitiken. Vid sidan av lagstiftningssmakten är denna ekonomiska makt folkstyrets andra ben.

I EU styrs penningpolitiken av tjänstemän – bankdirektörerna i ECB. Dessa är formellt förbjudna att lyssna på folkvalda. Nu är finans- och penningpolitik kommunicerande kär, och om penningpolitiken gjorts oberoende av demokratin, måste finanspolitiken anpassas.

Genom den så kallade euro-

peiska terminen överprövas dessutom delstaternas statsbudgetar av EU:s tjänstemän i Bryssel. Därmed blir frågan om politikens innehåll – som är beroende av finansiering (skatter) och prioriteringar (budgeten) – styrd och överprövad av EU-byråkrater.

- ♦ **INOM EU FINNS** inget ”demos”. En fungerande demokrati måste bygga på folklig förankring. Den växer underifrån och bygger på förtrogenhet och solidaritet med styrelseformen. Den har vuxit fram inom och förvaltas av ett helt folk. Detta är ”demos” – folk – i ordet demokrati (folkstyrer).

Detta saknas i EU. Unionen är konstruerad uppifrån och saknar folklig förankring och legitimitet. Därför förs ingen politisk debatt om EU-frågor. Därför röstar så få (och så mycket mer lättsinnigt) jämfört med nationella val.

- ♦ EU utvecklas alltmer till ett övervakningssamhälle. Den mo-

derna digitaltekniken används av alla. Den möjliggör dessutom en långtgående och odemokratisk övervakning av medborgarna. EU har rört sig långt i denna riktning (temporärt och partiellt bromsad av en dom i EU-domstolen.) Storebror ser dig.

- ♦ EU är en del av ett förstörande system. EU är statsrättsligt och funktionellt anpassat till den globala liberalkapitalistiska tillväxtmodellen. Denna är oförenlig med ett ändligt klot och kraven på ett rättvist miljörumme.

Ett uttryck för detta som direkt hotar demokratin är det aktuella TTIP-avtalet som förhandlas mellan EU och USA och som (för närvarande) innehåller komponenter som möjliggör för företag att överpröva demokratiska beslut.

- ♦ **EU:S ODEMOKRATISKA** arv. De flesta av EUs delstater är gamla imperiestater eller diktaturer i levande historiskt minne. Och ränderna sitter kvar. Om du sätter ihop en grupp unga kåkfarare får du inte en gosskör utan ett gatgäng.

Utöver utbredd korruption i många stater, är demokratin redan så inskränkt i Spanien och Ungern att de borde utslutas.

- ♦ Centrala byggstenar i EU är dysfunktionella och hotar demokratin. Hela bygget innehåller gravt dysfunktionella komponenter. Den just nu allvarligaste är EMU och Euron. I förening med en vidskeplig nyliberal ekonomisk politik (”Åderlätning är modernt”) har det lett till en ekonomisk hårdsmälta i Sydeuropa.

Och överallt bidrar de växande klyftorna och känslan av maktlöshet till att populistiska och extrema partier växer, som efter 30-talskrisen.

Det är höst i EU. Allt har blivit värre än de sade för 20 år sedan. Inlåsta i EU undermineras vårt folkstyre. Den bärande grunden för samhället.

BENGT-ÅKE BERG

Den stora myten om EU som ett fredsprojekt

VID ANDRA VÄRLDSKRIGETS slut 1945 låg stora delar av Europa i ruiner. En handfull statsmän, med franske utrikesministern Robert Schuman i spetsen, trodde att ett ekonomiskt samarbete skulle minska risken för krig. Så bildades den europeiska kol- och stålgemenskapen 1950, en gemenskap som så småningom blev EU. Från början och genom alla fördrag har detta presenterats som ett freds- och demokratiprojekt. Detta är en myt. Redan från början var tanken en annan.

Med Maastrichtfördraget 1992 skapades en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik (GUSP). För varje fördrag har sedan dess den militära strukturen förstärkts. EU ska vara i stånd att inom 60 dagar sätta in styrkor på upp till 60.000 man även i länder långt från Europa. Man har 13 stridsgrupper på minst 1.500 man, som ska kunna rycka ut med tio dagars varsel. En utrikesminister, ”hög representant”, ska leda EU:s ge-

mensamma utrikes- och säkerhetspolitik. Det krävs inte längre FN-mandat för militära insatser i annat land. Medlemsstaterna förbinder sig att förbättra sin militära kapacitet, dvs. att upp-rusta. Samarbetet med Nato och USA – den transatlantiska länken – betonas. I ett betänkande som antogs i EU-parlamentet 2009 står ”Europas gemensamma försvar bygger på en kombination av konventionella och kärnvapenbestyckade styrkor”, samma formulering som Nato använder i sin kärnvapenstrategi.

PROPAGANDAN HAR HELA tiden också hävdats att EU är en motvikt mot USA:s dominans. I själva verket har EU utvecklats från ett mellanstatligt samarbete mellan självständiga stater till ett av EU:s stormakter toppstyrt projekt som dessutom under de senaste åren helt underordnat sig USA:s globala planer. Kanske inte så underligt. Nato är ett redskap för USA, 22 av 28 EU-län-

der är medlemmar i Nato.

Hur EU har agerat i aktuella konflikter? Här några exempel:

Israel-Palestina-konflikten: EU har inte på något sätt satt press på Israel när landet gång på gång bryter mot mänskliga rättigheter. Man kunde ha avbrutit handelsavtal och militärt samarbete när Israel bombar de sjukhus och skolor som EU bekostat. Men handel och samarbete fortsätter som tidigare.

IRAK/LIBYEN/SYRIEN: När USA utan FN-stöd och med lögn om massförstörelsevapen anföll Irak hängde ett antal länder i EU med och deltog. Den gången vägrade dock Tyskland vara med, men när flygförbud över Libyen drevs fram genom lögnerna då deltog EU-länder fullt ut i utbombningen av landet och avrättningen av president Gaddafi. Makt överläts åt Al-Qaida och andra milisgrupper, stödda och beväpnade av USA:s allierade Qatar och Saudiarabien. Grupper som sedan star-

tade kriget i Homs i Syrien våren 2011.

Ukraina: Med krisen i Ukraina har EU visat att unionen är en lydlig medspelare i USA:s imperialism. EU har genom att vägra Ukraina att ha goda handelsförbindelser både med EU och Ryssland försvårat en fredlig lösning av konflikten mellan västra och östra Ukraina. Höga EU-politiker som Bildt och Ashton blandade sig i Ukrainas inre angelägenheter genom att delta i demonstrationer på Majdan.

NÄR STATSKUPPEN genomfördes med USA:s bistånd har EU inte protesterat, fast högernationalistiska Svoboda och Högra Sektorn fick viktiga poster i regeringen. Trots att sanktionerna mot Ryssland ytterligare förvärrar den kris som drabbat flera euroländer och framför allt dess medborgare så hårt, har EU:s ledare snällt lytt USA. EU är varken medborgarnas eller fredens union!

ANNALISA ENEROTH

BILD: ULF FRÖDIN

GÄSTKRÖNIKA

Allt är sossarnas fel

SNART ÄR DET 20 ÅR sedan folkomröstningen som gjorde Sverige till medlem under höga hallelujarop från både socialdemokrater och borgerliga. Trots alla naiva löften och försäkringar från socialdemokrater om ett rött Europa, präglas dagsläget av såväl främlingsfientlighet och fascism som fattigdom.

Det är väl känt att Ingvar Carlsson kuppade igenom partiets positiva EU-attityd som en punkt i ett krisprogram till riksdagen, utan att förankra det bland gräsrotterna.

Innan dess hade han övergivit målet om full sysselsättning till förmån för inflationsbekämpning. Det betyder att politikerna inte längre kan sänka arbetslösheten genom att öka sysselsättningen, utan genom så kallade sunda finanser. Under Carlssons tid knöts kronan till euron, vilket ledde till det vansinniga krigsfinansieringen med masskonkurser och 100.000-tals arbetslösa.

I CARLSSONS SJÄLVBIOGRAFI "Så tänkte jag" berättar han att 90-talskrisen berodde på bankernas kreditavreglering, som han visste att inga åtstramningspaket i världen kunde avhjälpa.

Trots det tillät Carlsson att välfärdsstaten och folket fick skulden då vi, som det hette, "hade levt över våra tillgångar".

Elitens förklaring var att politikerna lyssnat till oss "kravmaskiner". Därför förhindrade politikerna sig själva, genom budgetdisciplin och självständig riksbank, från att föra välfärdspolitik – trots att krisen egentligen berodde på att politikerna lytt nyliberala ekonomer.

Denna EU/EMU-anpassning innebar att partiledningen slutade att lyssna till rörelsen för att i stället lystra till, som det

heter sedan 90-talets början, marknadens signaler, och det stora medlemsraset inleddes.

I radions P1 Morgon den 11 mars menade Carlsson att hans stora politiska misstag var att han trodde att folket skulle stå upp för välfärdsstaten mot nyliberalismen, men att tankesmedjorna var för starka. En historieförfälskning av gigantiska mått, då han själv bär ansvaret för att de nyliberala idéerna fick fäste i Sverige.

NÄR VI BLEV INBLUFFADE i EU-projektet så innebar det inte bara att marknaden tilläts exploatera alla livsområden. Socialdemokratin förvandlades från en folkrörelse till ett elitparti vars uppgift är att administrera marknadsexpansionen.

Vi är ett av världens mest avreglerade länder och inte längre världens jämlikaste land, en antiutveckling som påbörjades under socialdemokratin regeringstid.

Jag anklagar därför socialdemokratin för att främlingsfientliga och nazistiska krafter växt i styrka, helt enkelt därför att partiet haft all makt i världen att göra allting annorlunda.

Socialdemokrater/socialister har suttit vid makten i länder som Sverige, England, Tyskland, Frankrike, Italien, Grekland och Spanien. Men då de aldrig fört fram något ekonomiskt socialt alternativ till EU:s marknadsliberalism har stora delar av väljarkåren satt sitt hopp till extremhögern för förändring.

Enligt humorgruppen Grotoscos kända satirsång är allt bögnas fel, men jag menar på fullaste allvar att det i stället är sossarnas!

ANN-CHARLOTT ALTSTADT
FRILANSJOURNALIST

Vill Krigsmakten att Sverige ska gå med i Nato?

EFTER LARMET OM "främmande undervattensverksamheter" i Stockholms skärgård har två personer hört av sig till tidningen Expressen med bilder som föreställer ubåtar vid Gåsö på Lidingö och utanför Skevik på Värmdö i början av vecka 42.

"Det var en nederländsk ubåt som deltog i ett örlogsbesök i Stockholm och var på väg hem", säger Marie Tisäter på Försvarsmaktens pressavdelning till Expressen (18/10). Enligt Försvarsmakten har sju stridsfartyg varav en ubåt från Nederländerna tillsammans med huvuddelen av den svenska Fjärde sjöstridsflottiljen deltagit i en övning med många moment, bland annat närförsvarsövningar med Amfibieregementet.

Försvarsmakten, eller Krigsmakten om man så vill, skriver så här om övningen, som avslutades samma dag som ryktena om "främmande undervattensverksamheter" kablades ut från Högkvarteret, vilka påstods bygga på " trovärdiga observationer" från tre andra privatpersoner, på sin hemsida: "Intensiteten har ökat på Östersjön med fler övningar och närvaro från flera länder. Samövningen har varit givande och utvecklar förmågan att hävda det svenska sjöterritoriet."

Både Fjärde sjöstridsflottiljen och Amfibieregementet deltog i den upphetsade jakten på "främmande" (naturligtvis ryska enligt alla "experter") undervattensfarkoster i Stockholms skärgård. Var det en fortsättning på militärövning med bland annat Natolandet Nederländerna veckan innan? Eller var uppsåtet att manipulera svenska folket och skapa motiv för ökade försvarsanslag och anslutning till krigsalliansen Nato (som enligt EU:s Lissabonfördrag ska svara för det "kollektiva försvaret" av de EU-länder som också är medlemmar i Nato, EU:s egna ambitioner på området till trots)?

KRIGSMAKTEN, MED HJÄLP av massmedia, bedrev vad man med militärspråk skulle kunna kalla psykologisk krigföring – mot svenska folket. Efter en knapp vecka avblästes den hysteriska ubåtsjakten. Den blev som förväntat resultatlös. Inga ubåtar eller andra undervattensfarkoster hittades. Inga ryska spetsnazsoldater som invaderat Stockholms skärgård. Den mystiske svartklädda mannen som observerats, visade sig vara fritidsfiskaren Ove. Ridå

HUGO TORSTENSSON

Kommer Wolodarski att gå med i befrielseörelsen Nej till EU?

DEN POLITISKA DEBATTEN i Sverige förs ofta, för att inte säga nästan alltid, som om medlemskapet i EU inte existerar. Här ett typiskt exempel:

”Trots att stora delar av världen, inklusive Sverige, fortsätter att plågas av den värsta krisen sedan 1930-talet förs diskussionen på ungefär samma sätt som om det handlade om en ”normal” lågkonjunktur. Varken den nuvarande eller tidigare regeringen tycks ha noterat vad som pågår i Europa. De ser inte nolltillväxten, deflationstendenserna eller de extremt låga räntorna på statspapper – i sig ett mått på allvaret. Just nu kommer illavarslande signaler om att krisen återigen fördjupas.

Finansminister Magdalena Andersson häpnar över håll i statskassan, trots lågkonjunktur och historiskt låg statsskuld. Är hennes uppfattning att vi ska ha budgetbalans fast arbetslösheten är onormalt hög? Ska finanspolitiken stramas åt när landet behö-

ver starkare efterfrågan?

Lika besynnerligt är att statsminister Stefan Löfven på sin första Europaresa ger stöd åt den tyska sparfilosofin, samtidigt som den europeiska ekonomin är i skriande behov av både draghjälp från Tyskland och en mer flexibel tolkning av tillväxt- och stabilitetspakten. Måttet på framgång är inte budgetbalans utan en växande ekonomi och lägre arbetslöshet.”

DETTA SKRIVER DAGENS Nyheter Peter Wolodarski i en ledarkrönika den 19 oktober. Fascinerande att en högerliberal chefredaktör kritiserar en socialdemokratisk finansminister respektive statsminister från vänster. Men i likhet med Löfven/Andersson och deras föregångare Reinfeldt/Borg, så låtsas Wolodarski att regering och riksdag självständigt kan bestämma hur den ekonomiska politiken ska utformas. Det är en omöjlighet på grund av medlemskapet i EU.

I Lissabonfördraget - EU:s grundlag som står över medlemsstaternas lagar inklusive grundlagar - regleras att huvudmålet för den ekonomiska politiken i EU är inflationsbekämpning och begränsade budgetunderskott och offentliga skulder. Arbetslösheten är i EU:s nyliberala modell ett medel för att uppnå ”stabila priser”, dvs. låg inflation, och nedskärningar och privatiseringar av den offentliga sektorn inklusive socialförsäkringssystemet är den metod som anvisas för att uppnå vad som på Brysselska kallas ”sunda statsfinanser”.

LISSABONFÖRDRAGET godkändes av riksdagen i november 2008. Bakom beslutet stod de borgerliga allianspartierna och socialdemokraterna, dvs. samma partier som 1994 agerade för att Sverige skulle anslutas till EU. Och inte nog med det. I mars 2013 drev högeralliansen i förening med socialdemokraterna

igenom att Sverige, trots att vi inte är med i EU:s valutaunion, skulle anslutas till euroländernas så kallade finanspakt, som innebär att finanspolitiska tyglarna stramas åt än hårdare.

OCH EU-BYRÅKRATERNA har skaffat sig odemokratiska befogenheter att tvinga framför allt euroländerna att rätta in sig i det nyliberala ledet. EU-kommissionen hotar Frankrike med miljardböter om landets socialdemokratiska regering inte genomför åtgärder för att minska budgetunderskottet och den växande statsskulden.

För att återigen citera DN:s chefredaktör: ”Någon borde befria svensk ekonomisk debatt från de dogmer som fortfarande kvarver tänkandet”.

Välkommen ut ur garderober, Wolodarski. Hög tid att gå med i befrielseörelsen Nej till EU. Sätt in 200 kronor på plusgiro 433 02 07 – 4.

HUGO TORSTENSSON

EU-anhängarna bluffade – Sverige klarar inte EMU-kraven

INFÖR FOLKMRÖSTNINGEN om medlemskap i EU i november 1994 hävdade EU-förespråkarna, såväl moderaten Ulf Dinkelspiel som socialdemokraten Ingvar Carlsson, att Sverige hade fått undantag från EU:s valutaunion, dvs. det tredje steget i EMU (EU:s ekonomiska och monetära union) med överstatliga valuta, euron, och centralbank, ECB.

DET VAR EN BLUFF. Sant är att Sverige inte var med när valutaunionen startade den 1 januari 1999, liksom att vi fortfarande 2014 står utanför eurozonen. Anledningen är att Sverige inte får vara med eftersom vi inte uppfyller de så kallade konvergenskraven som finns stadfästa i

ett protokoll till Maastrichtfördraget (idag Lissabonfördraget).

SVERIGE KVALIFICERAR INTE för inträde i EU:s valutaunion eftersom kronan flyter fritt och Sverige inte deltar i EU:s så kallade växelkursmekanism.

Den slutsatsen drog EU-kommissionen återigen vid presentationen av sin konvergensrapport om Sverige i början av sommaren. Brysselbyråkraterna har i uppdrag att en gång vartannat år presenterade en så kallad konvergensrapport rörande de EU-länder som ännu inte är med i valutaunionen.

Ett av inträdeskraven är att landets växelkurs ska ha varit stabil inom ERM2 i två år. Under de senaste två åren har kronan

försvagats 2 procent mot euron. Under finanskrisen föll först kronan kraftigt mot euron, för att sedan stärkas 35 procent från mars 2009 till augusti 2012, och sedan försvagas med 7 procent, skriver kommissionen.

Sverige uppfyller inte heller inte ”nödvändig lagstiftning” för Riksbanken för att kvalificera för EMU. Riksbankslagstiftningen är otillräcklig vad gäller bankens mål, dess institutionella och finansiella självständighet, samt vad gäller integration i Europeiska centralbankssystemet, enligt kommissionen.

Detta är den egentliga anledningen till att Sverige står fria från euron – inte att svenska folket röstade nej till EU:s överstatliga valuta. I EMU-omröstningen

i september 2003 fick ja-sidan 42,0 procent av rösterna medan nej-sidan fick 55,9 procent.

EFTERSOM SVERIGE – till skillnad från Danmark och Storbritannien – inte har något juridiskt bindande undantag från EMU:s tredje etapp, gör sig regering och riksdag skyldiga till ett formellt fördragsbrott, som EU-kommissionen skulle kunna anmäla till EU-domstolen, även om det under överskådlig framtid inte verkar sannolikt att så kommer att ske – inte minst på grund av opinionsläget i Sverige.

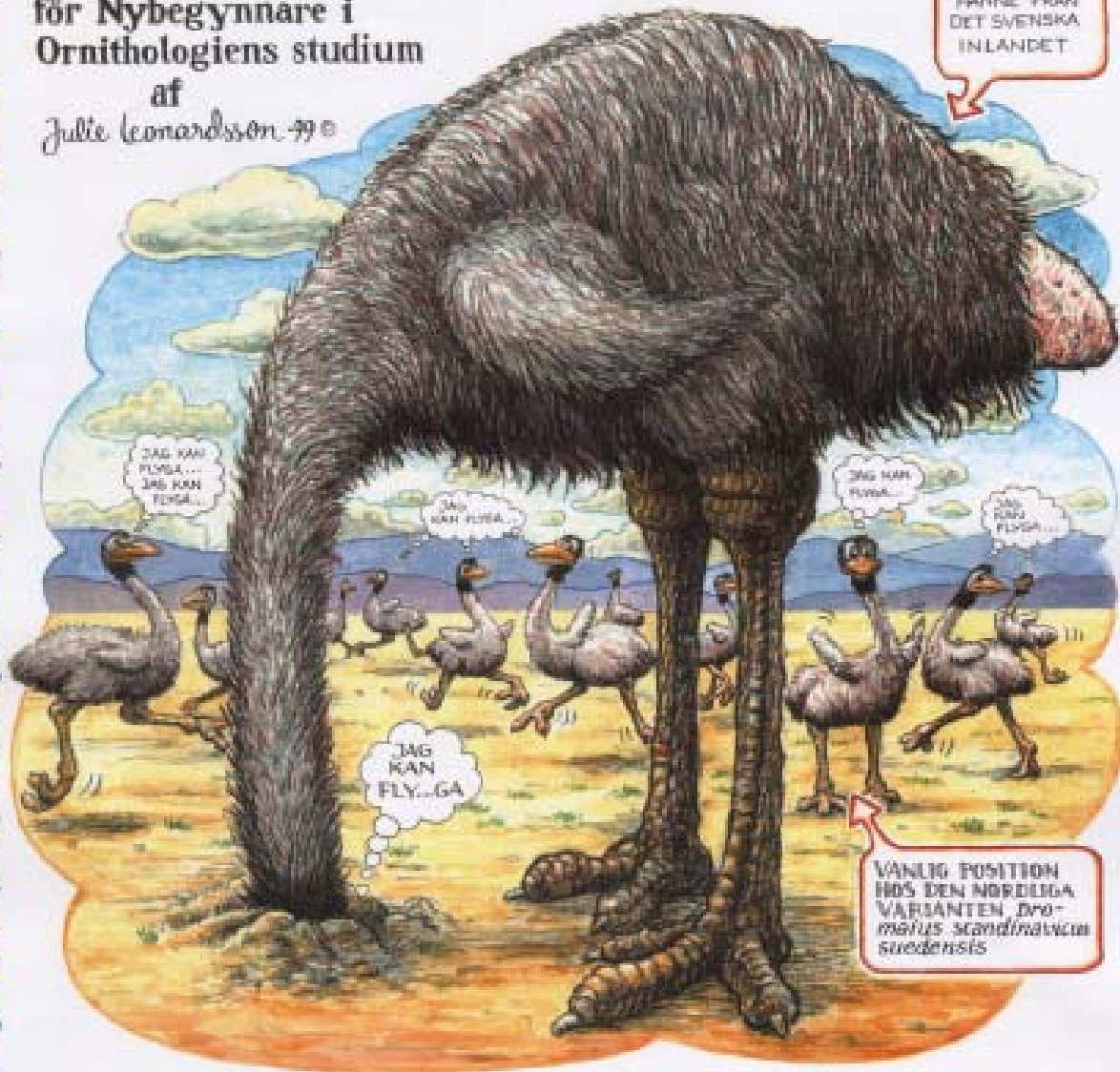
Enligt SCB:s senaste opinionsmätning (maj 2014) skulle 77,4 procent rösta nej om det vore folkomröstning i dag.

HUGO TORSTENSSON

UR EUROPEISKA FOGLAR

uppställde till vägledning
för Nybegynnare i
Ornithologiens studium

af
Julie Leonardsson 79 ©

EMU

Dromaius irratio

En familj Strutsfåglar som mestadels lever på den Europeiska kontinenten. Vikten hos välutvecklade hannar kan uppgå till 136kg, och de kan nå en höjd av 2 m. Ehuru de sakna flygförmåga, avhålla de sig dock ej från högtflygande ambitioner.

Den lever företrädesvis av att vegetera på marknadsplatser, och anses av somliga utgöra ett hot mot bl.a. industri och jordbruk. Emun är ett typiskt sällskapsdjur och uppträda enbart i flock. De häckar runt Neckar och träckar i bäckar.

Äggen ruvas av hannen och kläcks efter 2 år. Avkomman som benämnes Euro, är ett åtråvärt byte, speciellt för vissa Hunddjur, s.k. Finansvalpar och Börshyenor...

Dansk snusförsäljning till EU-domstolen i Luxemburg

EU-KOMMISSIONEN DRAR Danmark inför domstol för att landet inte helt har förbjudit snusförsäljning. Snus får enligt EU-regler bara säljas i Sverige eftersom Sverige lyckades förhandla till sig ett permanent undantag i samband med medlemskapsförhandlingarna i början av 90-talet.

För två år sedan bad EU-kommissionen Danmark att skärpa sin lagstiftning och svara kommissionen inom två månader. Danmark har varken svarat eller förbjudit snusförsäljning, skriver EU-kommissionen i beslutet och drar därför landet inför EU-domstolen.

Det är förbjudet att sälja snus i hela EU förutom i Sverige. Sverige har ett permanent undantag från förbudet i det svenska anslutningsavtalet från den 29 augusti 1994. Undantaget innebär att det är tillåtet att tillverka och sälja snus i Sverige, men snuset får inte exporteras till andra EU-länder.

I anslutningsfördraget står det att Sverige "skall vidta de åtgär-

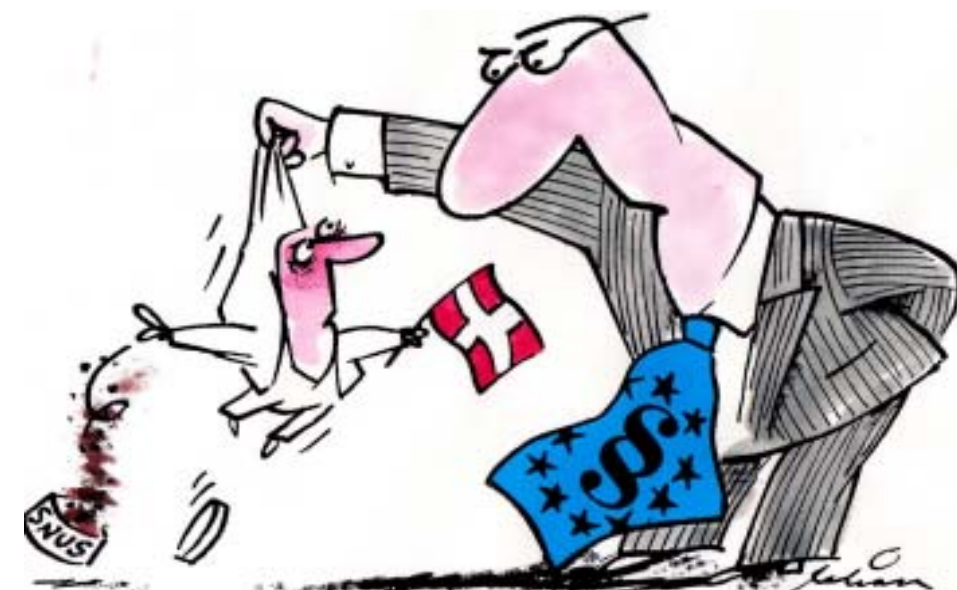

BILD: LARS-ERIK HANSSON

der som behövs för att säkerställa att den vara [dvs. snus] som avses i punkt a inte släpps ut på marknaden i medlemsstater där direktiv 89/622/EEG och 92/41/EEG [dvs. snusförbudet] är tillämpliga fullt ut".

Vidare står det att EU-kommissionen "skall granska" hur exportförbudet "faktiskt tillämpas"

och lägga fram "ändamålsenliga förslag" om Sverige bryter mot villkoren i anslutningsfördraget. Om Sverige exporterar snus till andra EU-länder kan undantaget från EU:s direktiv komma att upphävas av EU-domstolen på initiativ av EU-kommissionen.

Snuset var det enda "perma-

nenta undantag" från EU:s överstatliga regelverk som Sverige fick gehör för under medlemskapsförhandlingarna, i övrigt handlar det om tidbegränsade undantag, övergångsbestämmelser och betydelselösa förklaringar, typ valutaunionen och kollektivavtalen.

HUGO TORSTENSSON

Sverige kan tvingas bryta uran om det uppstår brist i EU

SVERIGE KAN I framtiden tvingas att bryta uran om det uppstår en bristsituation efter uran inom EU. Det framgår av det avtal som skrevs innan Sverige blev medlem i EU 1995.

P1-programmet Naturbruk har avslöjat att Euratomfördraget, ett av EU:s grundfördrag, tydligt visar att urantillgångarna i Sverige tillhör den Europeiska unionen. Då priserna på uran har ökat med flera hundra procent de senaste åren finns det de som tror att Sverige kan bli mer eller mindre tvingade att bryta uran.

I Euratomfördraget som skrevs under när Sverige blev medlem i EU står det att den

Europeiska atomenergigemenskapen är ägare till allt uran inom EU. Den europeiska bränsleförsörjningsbyrån i Luxemburg, som jobbar efter Euratomfördraget, kan alltså vid ett läge då det blir ont om bränsle för de europeiska kärnkraftverken kräva att uran i Sverige skall erbjudas till de som behöver det inom den europeiska unionen.

Avtalet kom till redan 1958 och då man trodde att uran skulle kunna bli en bristvara. Den situationen har hittills aldrig uppkommit och därför har bränsleförsörjningsbyrån i Luxemburg aldrig behövt använda sig av den ägande- och optionsrätt som finns i avtalet. Men Eu-

ratomfördraget finns kvar i sin ursprungliga form när det gäller äganderätten över uran.

Günther H Oettinger, vice ordförande i den avgående EU-kommissionen, menar att det är hög tid för "en europeisk energionion". Bland annat vill han att "varje land väljer själva sina energikällor, och det är helt i sin ordning. Men en energionion innebär att inget land ska kunna lägga fram lagförslag som radikalt förändrar landets energisystem utan att först rådfråga de andra länderna om vad konsekvenserna skulle bli för dem, och utan att involvera dem i genomförandet."

Vidare bör medlemsländer-

na samordna sina investeringsprogram och villkor mycket mer än i dag för att ge investerarna enhetliga och stabila förutsättningar. Anledningen är enkel: I ett väl fungerande energisystem är en säker och robust europeisk infrastruktur av yttersta vikt.

Dessutom ska regeringarna inte längre få hindra den inre marknaden genom åtgärder för att skydda sina egna marknader och företag. "Det betyder även att de ska skapa de bästa förutsättningarna för investeringar och samtidigt skydda utsatta konsumenter", menar Günther H Oettinger.

EVA-BRITT SVENSSON

Farliga tillsatser i livsmedel har ökat sedan inträdet i EU

VÅREN EFTER DET att vi gick med i EU blev det genast tydlig genom att maten fick glada färger. Det fanns nu både illgrön och djupt blå läsk. Sylten blev djupt röd och vaniljsåsen knallgul.

Sverige hade innan EU inträdet en mycket restriktiv livsmedelslag. Principen var att onödiga tillsatser skulle undvikas och de fick inte användas i baslivsmedel.

Detta ändrades nu eftersom EU hade en annan princip som kan beskrivas som: "Allt som inte kan bevisas vara skadligt ska vara tillåtet" med andra finare ord: "Skadliga tillsatser ska undvikas".

Så är fallet med Azofärgämnen. De var redan förbjudna i Sverige, eftersom man inte kunde visa att de var ofarliga och andra livsmedelstillsatser var begränsade i användning. Detta hade fått till följd att vaniljsåsen hade blivit vit och påminde om grädde.

Sverige försökte behålla förbudet efter EU inträdet men blev tvungna att ge upp 1999.

I STORBRIANNIEN kunde man 2007 visa att fem av azofärgämnen och en annan livsmedelsfärg var kopplade till hyperaktivitet hos barn, men EU gav ändå inte upp. Resultat blev att EU föreskriver att dessa färger ska ha en särskild märkning nämligen: "Kan ha en negativ effekt på barns beteende och koncentration", men färgerna, de är fortfarande tillåtna. Hela tio azofärgämnen är fortfarande tillåtna.

Det finns undantag från EU:s livsmedelslag som olika länder fått för sina traditionella matvaror. Det enda undantag Sverige har är saft. Detta betyder att livsmedelsverket har kvar tillståndet att förbjuda färgämnen i saft och endast i saft.

Sveriges livsmedelslag är endast ett skal. Det är enbart EU:s regler som gäller med undantag för saft.

Det finns andra livsmedelstill-

Bild: LARS-ERIK HÅKANSSON

satser som är förbjudna i andra länder men som är tillåtna i EU.

Ett annat exempel på EU:s inställning till säkra livsmedel är bland annat kadavermjöl.

I regeringens proposition om EU medlemskapet (1994/95:19) finns följande skrivning:

"Inblandning av antibiotika i tillväxtestimulerande syfte är tillåten inom EG. Vidare får foder framställt av kadaver och sjukligt förändrade delar av slaktade djur användas. Salmonella i foder är i huvudsak inte reglerat inom EG"

Vi vet alla vad det ledde till; "galna kosjukan". Vi var bara tillåtna att behålla vårt förbud i tre år.

GMO är tillåtet inom EU och det innebär att det måste vara tillåtet i hela unionen. Inom livsmedelsproduktionen är raps, soja, sockerbeta och majs tillåtna. GMO livsmedel ska märkas men, om djur utfodrats med GMO foder så syns det inte på märkningen. Alltså kan man inte veta hur det är med den ost, kött eller ägg som man köper.

Sedan vi gick med i EU har

antalet överviktiga i Sverige ökat. Många livsmedelstillsatser har beskyllts för att orsaka övervikt. Vår demokratiska rätt att bestämma vad som ska finnas i maten vi äter har klart begränsats av EU medlemskapet och med det nya mycket hemliga frihandelsavtalet TTIP finns stor risk att EU kommer att svämmas över av hälsofarliga livsmedel som till exempel ytterligare GMO livsmedel. I USA är det inte tillåtet att märka GMO mat.

KERSTIN NORDQVIST

Lavaldomen bevisar att LO-ledningen ljög om kollektivavtal

INFÖR FÖRHANDLINGARNA om medlemskap i EU i början på nittiotalet formulerade LO-ledningen en diger lista med krav. Bland annat krävdes att svenska kollektivavtal ska kunna tillämpas när utländska företag utför arbete i Sverige och att facket vid behov ska kunna sätta in stridsåtgärder (Lex Britannia).

EU-minister Ulf Dinkelspiel (m) framförde också dessa krav till EU-kommissionen när förhandlingarna om medlemskap inleddes i februari 1993.

TILLSAMMANS MED arbetsmarknadsdepartementet gjorde LO, TCO och SAF i slutet av oktober 1993 en uppvaktning av EU-kommissionen i Bryssel för att försöka vinna acceptans för kollektivavtalsmodellen.

I början av november 1993 fick arbetsmarknadsminister Börje Hörnlund (c) ett brev från EU-kommissionären Pdraig Flynn där han lovade att "Maastrichtavtalet inte på något sätt kräver att svensk praxis på arbetsmarknaden ändras".

Problemet var att Flynns brev inte hade något egentligt värde. Det gav bara uttryck för hans egen, eller i bästa fall EU-kommissionens välvilliga tolkning av vilka möjligheter Sverige skulle erbjudas att införa och tillämpa EU:s rättsregler.

DETTA PROBLEM VAR Sveriges EU-förhandlare uppenbarligen införstådda med och försökte därför att på något sätt få Flynns brev bekräftat i förhandlingsprotokollet. Resultatet blev ett ensidigt uttalande från svensk sida. "Det var omöjligt att komma längre," förklarade Jörgen Hettne, jurist på utrikesdepartementets rättsavdelning.

Men enligt LO:s styrelse hörsammades de fackliga kraven i Bryssel. I ett uttalande förkunnades efter att medlemskapsförhandlingarna avslutats: "EG [har] garanterat att man inte vill störa eller ingripa i den svenska arbetsrätts traditionen, vilket

Bild: ROBERT NYBERG

kommer att framgå i förhandlingsprotokollet."

Men det enda i anslutningsavtalet som LO:s styrelse kunde hänga upp kollektivavtalen på var förklaring nummer 47. Det var en ensidig svensk förklaring. Sådana förklaringar saknar helt juridiskt värde och är att betrakta som en politisk åsiktsyttring. Inte heller Pdraig Flynns brev har någon praktisk betydelse. Det är inte EU-kommissionen, än mindre enskilda kommissionärer, som tolkar hur EU:s lagar ska tillämpas i praktiken. Det gör EU-domstolen.

Och EU:s höga jurister i Luxemburg är inte bundna av ensidiga deklarationer från ansökländer eller enskilda kommissionsledamöters populistiska utspel i samband med folkomröst-

ningskampanjer.

Detta påpekades innan den svenska folkomröstningen av till exempel Ronnie Eklund, professor i arbetsrätt vid Stockholms universitet: "Det fribrev för den nordiska kollektivavtalsmodellen som [...] Sverige fått har inget stöd i Romtraktatet. Därför måste frågan prövas i EU-domstolen". (Göteborgs-Posten 31 maj 1994)

I HÖST ÄR DET TIO ÅR sedan fackförbundet Byggnads med stöd av Elektrikerförbundet blockerade det lettiska byggföretaget Laval un Partneri vid ett skolbygge i Vaxholm. Syftet var att teckna ett svenskt kollektivavtal och därmed förhindra lönedumpning på den svenska arbetsmarknaden. Byggnads och

Elektrikerförbundets konfliktåtgärd hade stöd i svensk lagstiftning, Lex Britannia.

Men via en EU-dom 2007 ändrades spelreglerna på den svenska arbetsmarknaden – precis vad nej-sidan hade varnat för inför EU-omröstningen. Byggnads och Elektrikerförbundets konfliktåtgärder var olagliga hinder på EU:s så kallade inre marknad, slog den allsmäktiga EU-domstolen i Luxemburg fast och krävde därmed att den svenska lagstiftningen skulle EU-anpassas.

LEX LAVAL SOM TRÄDDE i kraft 2010 innebär att fackförbunden inte kan kräva kollektivavtal eller ta till stridsåtgärder mot företag från andra EU-länder som uppfyller vissa minimikrav för lön och övriga anställningsvillkor. Därmed banade Lavaldomen väg för den lönedumpning som idag breder ut sig alltmer på den svenska arbetsmarknaden.

Bland de värsta exemplen finns Stockholms Parkerings parkeringshus i Räcksta, där polska byggnadsarbetare hade timlöner på 35 kronor.

– Men vi träffar ofta på utländska företag ute på byggena där folk jobbar för 60-70 kronor i timmen, säger Byggnads Stockholmsordförande Christian Bengtzelius.

LAVALDOMEN OCH DEN efterföljande Lex Laval bevisar att ja-sidan ljög inför folkomröstningen. Det fanns inget undantag såsom de påstod i den propagandafloed som från vänster till höger sköljde över de svenska väljarna.

Jag vågar påstå att denna lögn var en av de frågor som avgjorde folkomröstningen till EU-anhängarnas fördel. Hade svenska folket i allmänhet och medlemmarna i fackföreningsrörelsen i synnerhet, vetat vad vi i dag vet om EU-medlemskapets anti-fackliga konsekvenser, hade det blivit en nej-majoritet i folkomröstningen.

HUGO TORSTENSSON

CITERAT

”Eurozonen – en ekonomisk öken” är rubriken på en analys som Per Lindvall skriver i Svenska Dagbladet Näringsliv: ”Sätter man in den ekonomiska utvecklingen för valutazonen [euroområdet] i ett historiskt sammanhang så framstår det tydligt vilken katastrof den ekonomiska utvecklingen varit. [...] Man får leta sig tillbaka till 30-talet och depressionen för att hitta något liknande.”

”Människan ska vara en medborgare i ett samhälle – inte en kund på en marknad.” Det skriver tidningen Arbetets kulturredaktör Jonna Sima i en recension av Daniel Suhonens bok om Juholtaffären.

”Jag konstaterar bara att det endast finns en rikstäckande motståndsrörelse idag. Det är fackföreningsrörelsen. Kanske stukad och vingklippt. Men vi ger inte upp. Vi slåss fortfarande för rättvisa, jämlikhet och solidaritet.” Det skriver Elektrikerförbundets ordförande Jonas Wallin i en ledare i förbundetstidningen Elektrikern.

Olle Svenning skriver på Aftonbladets kultursida att det var Carl Bildt som drev fram den svenska folkomröstningen om EMU för elva år sedan: ”Han ville jävlas med socialdemokratin och personligen leda folket in i den europeiska monetära unionen. Bildts hybris var monumental och hans nederlag blev unikt stort. [...] Utan Bildts taktiska felbedömning och hans måttlösa självöverskattning hade Sverige fått hålla till godo med skvalpvalutan euron”.

[folkrörelsen nej till eu]

Fackklubbsordförande stödjer kravet på en ny folkomröstning

DENNIS BACKMAN ÄR ordförande i LO-förbundet Pappers avdelning 86 i Figeholm utanför Oskarshamn i Småland

Du har ställt dig bakom kravet på en ny folkomröstning om EU. Varför?

– Jag tror att folket vill säga sin mening om detta bygge av Europa, det har inte blivit som många trodde att det skulle bli. Tanken från början med en union var säkert bra men det har gått över styr de sista 10 åren.

På vilka sätt har medlemskapet i EU påverkat fackföreningarna?

– Det har försvagat de svenska facken. Lavaldomen är ett exempel. Människohandeln med arbetare som utnyttjas av oseriösa arbetsgivare runt om i hela Europa för svältlöner.

Vill du att Sverige ska lämna EU och, i så fall, vad ser du för

alternativ till EU-medlemskapet?

– Jag är osäker på om det går lämna detta samarbete med EU. Men det måste bli en förändring på hur mycket EU kan påverka varje land. Svårt att se ett annat forum, Möjligen ett nordiskt samarbete som fick växa till or-

dentligt

Är du medlem i Folkrörelsen Nej till EU?

– Nej, Jag är kritisk till EU men jag är nog inte mogen att gå med. Men jag är med i Folkrörelsen Nej till EU:s Fackliga Nätverk.

HUGO TORSTENSSON

Bli medlem eller stöd Folkrörelsen Nej till EU:s Kampanjfond!

SÅ HÄR SER verkligheten ut hösten 2014: Om inte Folkrörelsen Nej till EU får fler medlemmar och/eller att medlemmar och sympatisörer ger bidrag till Folkrörelsen Nej till EU:s Kampanjfond, kommer det organiserade och progressiva EU-motståndet att få svårt att överleva.

SÅ DU SOM ÄNNU inte blivit medlem; gör det i dag. Det kostar 200 kronor per år (150 för studerande, arbetslösa och pensionärer) och om du blir medlem nu gäller medlemskapet även under 2015. Du kan anmäla dig på www.nejtill.eu.se eller sätta in 200 alternativt 150 kronor på plusgiro 433 02 07 – 4. (Glöm inte att ange namn och postadress.)

Du som redan är medlem eller som även i fortsättningen bara vill vara sympatisör till Folkrörelsen Nej till EU kan ge ett valfritt bidrag till vår Kampanjfond plusgiro 603 95 78 – 7. Insamling kommer att pågå fortlöpande och vi kommer att i kommande nummer av Kritiska EU-fakta ange vilka som har bidragit.

NÄR DETTA SKRIVS har det kommit in 16.000 kronor till Kampanj fonden och två av givarna är Jan-Erik Gustafsson, Kista, och Uno Kenstam, Nässjö, som har skänkt 5.000 kronor vardera. Både små och stora bidrag är välkomna. Även andra organisationer är välkomna att stödja Kampanj fonden.

BAKTANKAR FRÅN EN EU-RABULIST

I STEFAN LÖFVENS ”rödgröna” koalitionsregering finns det åtminstone en EU-motståndare. Rättare sagt en före detta EU-motståndare. Inför folkomröstningen 1994 jobbade jag vid Norra Bantorget tillsammans med Anders Ygeman, som då var vice ordförande i SSU och anställd av Socialdemokraterna mot EU.

I dag, 20 år senare, är Anders Ygeman inrikesminister och ansvarig för den svenska polisen som regelbundet deltar i den av EU regisserade rasistiska jakten på ”illegala migranter”. Inrikesminister Ygeman låter meddela menigheten att han inte har några synpunkter utan betraktar denna ”svartskallekontroll” som ordinarie polisarbete.

Jag är (tyvärr) inte förvånad. Så snart vi förlorat EU-omröstningen satsade Anders Ygeman på sin privata politiska karriär. 1996 valdes han in i riksdagen och allt sedan dess har han röstat ja till allt det han röstade nej till 1994 och mycket, mycket mer därtill: Schengenavtalet, Amsterdamfördraget, Nicefördraget, Lissabonfördraget, Euroländernas finanspakt och så vidare.

DANIEL SUHONEN HAR skrivit en välkommen bok om palatskuppen mot (den fläckvis) vänster-socialdemokraten Håkan Juholt. Göran Greider deklarerade, på den tiden det begav sig, att Sverige fått genomleva en av historiens kortaste vänstervågor. Den varade i tre och en halv dag, enligt honom. Fram tills Juholt utnämnde Tommy Waidelich till ekonomisk-politisk talesman.

Waidelich var, och är, liksom andra ”socialdemokratiska” högerpolitiker, typ Stefan Löfven och Margot Wallström, en förblindad EU-anhängare. Sambandet är ingen tillfällighet. EU är, och förblir, ett nyliberalt storföretagsprojekt (den tidigare Volvochefen P G Gyllenhammar är en av arkitekterna) som

går stick i stäv med demokratiskt socialistiska värderingar som jämlikhet, broderskap och solidaritet. Att vara för EU och samtidigt vara socialdemokrat, är lika omöjligt som att åka skridskor på asfalt.

KÖTT FRÅN ÄLG, hjort, vildsvin och annat vilt får inte märkas med ”Svenskt kött”-symbolen, även om djuren har vuxit upp och skjutits i Sverige.

Tur att de 30.000 byråkratererna på EU-kommissionen i Bryssel har något att syssla med.

”HOS NÄRINGS-LIVETS propaganda-maskineri slipas nu knivarna. Vinster i välfärden blir troligen denna mandatperiods stora idépolitiska strid.” Det skriver Anders Lindberg på Aftonbladets ledarsida.

En repris på kapitalisterna kamp mot det harmlösa förslaget till löntagarfonder, vilken – i symbios med medlemskapet i EU – lade grunden till de senaste decenniernas nyliberala samhällsomvandling?

NYLIGEN GENOMFÖRDES ”Mos Maiorum”, en polisinsats beslutad på EU-nivå för att tillfångata ”illegala” migranter. Mos Maiorum, ”de äldstes väg”, refererar till de oskrivna lagar som upprätthöll traditionen inom romarriket och som skiljde romarna från de andra, ”barbarerna”.

FÖR VARJE FÖRDRAGSändring som gjorts inom EU sedan 1950-talet har mer och mer makt flyttats från de nationella demokratierna till överstatliga institutioner i framför allt Bryssel. Lissabonfördraget, EU:s nuvarande grundlag, bekräftar denna utveckling, mer eller mindre rak, i riktning mot fulländningen – ett Europas förenta stater.

Steg för steg har EU utvecklats från ett mellanstatligt [konfederalt] samarbetet i riktning mot ett överstatligt (federalt)

samarbetet. Från ett förbund mellan självständiga stater (statsförbund) i riktning mot en förbundsstat (federation) där medlemsstaterna förvandlas till delstater underkastade en stark federal centralmakt.

”TILL SKILLNAD FRÅN tidigare är Sverige i dag mycket tystlåtet på den internationella arenan i nedrustningssammanhang. Regeringen låter EU diktera Sverige position i nedrustningsfrågor. Det är mycket olyckligt eftersom Sverige tidigare har varit en stark progressiv röst på den internationella arenan.” Det säger Ray Acheson, som är freds- och konfliktvetare på Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet i New York.

Nedrustning; ytterligare ett skäl till varför Sverige ska frigöra sig från EU. Enligt Lissabonfördraget förbinder sig medlemsstaterna att rusta upp militärt.

”VINSTER I VÄLFÄRDEN kan bara stoppas genom att all drift av vård och omsorg överförs i samhällets regi.” Det skriver Proletärens chefredaktör Lars Rothelius med anledning av uppgörelsen mellan S/MP-regeringen och V att utreda frågan om att begränsa vinster i välfärden.

DEN ALLTMER AVREGLERADE arbetsmarknaden medför enligt LO-ordföranden Karl-Petter Thorwaldsson ”en maktförskjutning, som har accelererat under de borgerliga åren, speciellt efter att allmän visstid infördes. I det ögonblicket försvann hela vår rätt att förhandla om anställningar. Nu är vi uppe i 800.000 människor som inte har fast anställning. Sverige är ett av de mest liberala länderna i världen när det kommer till detta”. (Dagens ETC 23/10)

Kan vi förvänta oss en förändring nu när socialdemokraterna kommit till regeringsmakten? Tyvärr inte. Arbetsmarknadsmi-

nister Ylva Johansson vill inte slopa anställningsformen allmän visstid. ”Arbetsmarknaden har ett behov av flexibilitet”, säger hon i en intervju i tidskriften Lag & Avtal (9/2014).

Trist att det (i alla fall i denna för fackförbunden och löntagarna viktiga fråga) enda som skilljer den ”rödgröna” regeringen mot den tidigare mörkblå är en kalckerpapper.

”VI SOM KRITISERAT borgerlig sparpolitik i många år, vi som vill se en växande offentlig sektor och ökat gemensamt ägande, kommer att bli besvikna om inte Socialdemokraterna börjar tänka om.” Det skriver Johan Ehrenberg i Dagens ETC (23/10). Tyvärr kommer han bli besviken eftersom regeringen inte kan bedriva en traditionell socialdemokratisk (keynesiansk) ekonomisk politik på grund av (det av Ehrenberg omhuldade) medlemskapet i EU.

EU:s fördragsfästa åtstramningspolitik är som att bromsa i en uppforsbacke. Läs Lissabonfördraget och begrunda vad som hänt i Sverige de senaste 20 åren. Kan Ehrenberg hitra ett enda exempel på att Sverige kunna påverka EU:s ekonomiska politik i progressiv riktning?

JAG SÄGER SOM Ronny Eriksson; jag är socialdemokrat alltså röstar jag på Vänsterpartiet.

HUGO TORSTENSSON

Posttidning B

Avsändare:
Kritiska EU-fakta
Pölgatan 5
414 60 Göteborg

CHRISTER THEMPTANDER/JA-SIDANS LÖFTEN

